

Arrest

nr. 45 523 van 28 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart staatloos te zijn, op 2 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. BÜCHLER loco advocaat B. MULS en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 13 januari 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 8 maart 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde afkomstig te zijn uit Dhaka en van origine Bihari te zijn. U zou uw hele leven in het Geneva-vluchtelingenkamp in Dhaka gewoond hebben. Uw beide ouders zijn overleden. Op 2 februari 2006 zou er een protest van Bihari's geweest zijn. U nam hier niet aan deel, maar toen u 's avonds terugkeerde van uw werk, zou de politie u gearresteerd hebben. U zou twee maanden in de gevangenis doorgebracht hebben. U zou vrijgekomen zijn door de tussenkomst van uw werkgever. Er zou een klacht tegen u bestaan zijn opgesteld wegens het aanvallen van politie. U zou na uw detentie

medische verzorging nodig gehad hebben, waardoor u niet in staat was om voor de rechtbank te verschijnen. Hierdoor zou u door de politie gezocht zijn. In december 2006 zou een vriend van u aangevallen zijn door gangsters van de politieke partij "Awami League". U vreesde hierna ook aangevallen te worden. Uw baas zou immers tot de rivaliserende "BNP" (Bangladesh Nationalist Party) behoren en u zou hem vaak vergezeld hebben tijdens zijn campagnes. Op aanraden van uw baas zou u in december 2006 naar zijn geboortedorp in het Rangpur-district gegaan zijn. In september 2008 zou uw baas benaderd zijn door gangsters van "Awami League". Er zou een gevecht uitgebroken zijn waarbij een dode viel. Uw baas zou u zijn komen waarschuwen. Er was immers een aanklacht tegen u en hem neergelegd wegens moord. Op 17 oktober 2008 zou u samen met uw baas naar India vertrokken zijn. In november of december 2008 zou u in de eerste zaak tot twee jaar cel veroordeeld zijn. Na een kort verblijf in India zou uw baas uw reis naar België geregeld hebben. Op 29 december 2008 nam u vanuit Delhi een vlucht naar Moskou. U reisde over land verder tot u op 13 januari 2009 België bereikte. Diezelfde dag diende u hier een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: een vluchtelingenidentiteitskaart, een attest van "SPGRC" (Stranded Pakistani's General Repatriation Committee), een rantsoenkaart, een brief van een hulpcomité, diverse juridische documenten, een brief van uw advocaat, een borgdocument en kranten.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst beweerde u als Bihari staatsloos te zijn. Alhoewel u in Bangladesh bent opgegroeid zou u niet over de nationaliteit van dit land beschikken (gehoorverslag CGVS p. 3). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat de Bihari-gemeenschap in Bangladesh bij de laatste algemene verkiezingen de mogelijkheid gekregen hebben om Bengaalse staatsburgers te worden. Dit werd reeds in mei 2008 besloten door het Bengaalse Hooggerechtshof. Vele duizenden Bihari's hebben dan ook van deze mogelijkheid gebruik gemaakt om zich te laten registreren als kiezer en Bengaals staatsburger te worden. Daar u over deze mogelijkheid beschikt, gaat uw bewering staatsloos te zijn niet op.

Wat uw juridische problemen betreft dient erop te worden gewezen dat u deze vrees niet aannemelijk wist te maken. U toonde immers een opvallend gebrek aan interesse in uw juridische problemen, terwijl men van iemand die zijn thuisland dient te verlaten omwille dergelijke problemen toch enige interesse in en kennis over de klachten die zijn ingediend mag verwachten. U verklaarde op 2 februari 2006 gearresteerd en aangeklaagd te zijn. U beweerde naar een rechtbank gebracht te zijn en hoewel u de naam van de rechtbank kende ("CMM Court"), wist u niet van welk niveau deze rechtbank was (bv. Sessions Court, Judge's Court, Magistrate's Court...). Ook beweerde u na twee maand vrijgekomen te zijn op borg, maar u wist niets van de regelingen van deze borg (gehoorverslag CGVS p. 5-6). U weet niet wat uw borg was aangezien uw advocaat dit had geregeld. Voorts had u geen weet van de inhoud van de wetsartikels waaronder u in deze zaak aangeklaagd werd, ondanks uw bewering een advocaat te hebben in Bangladesh (gehoorverslag CGVS p. 6). Verder verklaarde u dat er een vonnis uitgesproken werd in deze zaak, maar u wist niet exact wanneer deze uitgesproken werd en ook is het bevreemdend dat u dit van de echtgenote vernam van uw baas en niet van uw advocaat (gehoorverslag CGVS p. 7). Voorts wist u dan ook niet of uw advocaat u in deze zaak op de rechtbank verdedigd had. U zou immers na 2006 gewoon geen contact meer hebben gehad met uw advocaat (gehoorverslag CGVS p. 7). U beweerde zelfs deze zaak niet meer op te volgen sinds uw verhuis naar het Rangpur-district in december 2006 (gehoorverslag CGVS p. 8). U toonde hiermee een opvallend gebrek aan interesse in het verloop van deze rechtszaak. U hechtte blijkbaar genoeg belang aan deze rechtszaak om ondergedoken te leven, waardoor het niet meer dan normaal lijkt dat u geregeld contact zou opnemen met uw advocaat, of dit op zijn minst zou proberen. De vaststelling dat u dit niet deed, breekt de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees voor vervolging wegens deze aanklacht af.

Voorts is het bevreemdend dat u, hoewel u beweerde dat de politie u sinds juni 2006 zocht, nog tot december 2006 in uw kamp verbleef (gehoorverslag CGVS p. 7). Uw bewering dat u omdat de politie u zocht enkel overdag in het vluchtelingenkamp verbleef maar niet meer 's nachts, is bevreemdend voor iemand die gezocht zou worden door de politie, te meer daar u zelf verklaarde dat de politie vaak naar het kamp komt omdat er veel gevechten plaatsvinden. Niets stond de politie aldus in de weg om u overdag in uw vluchtelingenkamp te komen zoeken. Ook uw bewering dat u gedurende deze periode waarin de politie u naar eigen zeggen een- tot tweemaal per maand kwam zoeken, gewoon bleef verder werken zoals vroeger, is merkwaardig (gehoorverslag CGVS p. 7). De oprechtheid van uw

vrees omwille van de aanklacht van 2006 is dan ook weinig geloofwaardig, gezien uw opvallende disinteresse in deze zaak en uw gedrag wat niet overeenkomt met het gedrag van iemand die zich moet verbergen voor de autoriteiten.

Overigens wist u uw bewering veroordeeld te zijn niet aannemelijk te maken door enig document. U legt in verband met deze zaak van 2006 enkel een "FIR" (First Information Report) voor. Deze "FIR" werd uitgevaardigd door de politie, waardoor u zelfs niet aannemelijk kunt maken dat deze klacht ooit tot een rechtszaak leidde. Het louter voorleggen van juridische documenten is evenmin voldoende om uw vrees voor vervolging aan te tonen aangezien uw documenten ondersteund moeten worden met coherente, logische verklaringen. U beweerde tijdens uw gehoor uw vonnis nog te verwachten. Hoewel u verklaarde dit binnen enkele dagen te moeten ontvangen, had u meer dan een week na uw gehoor nog steeds geen nieuwe documenten voorgelegd (gehoorverslag CGVS p. 2, 3, 7).

Evenmin maakte u uw directe vluchtaanleiding uit Bangladesh aannemelijk. U beweerde in 2008 nog aangeklaagd te zijn wegens moord, hoewel u op dat ogenblik niet eens aanwezig was bij dit incident. U zou dit nieuws enkel van uw werkgever vernomen hebben, u zou dit op geen enkele manier gecontroleerd hebben bij derden zoals bijvoorbeeld uw advocaat. U nam hetgeen uw werkgever u vertelde zonder meer aan (gehoorverslag CGVS p. 9). U wist dan ook niet wat uw zagezegde rol in dit incident was volgens de aanklacht daar u nooit enig juridisch document over deze moord inzag (gehoorverslag CGVS p. 9). U gaf aan eigenlijk niets te weten over deze tweede aanklacht (gehoorverslag CGVS p. 9). Dit is een opvallende verklaring, daar deze tweede aanklacht voor u de directe aanleiding vormde om Bangladesh te verlaten. U kon wegens deze nieuwe aanklacht immers niet meer in Rangpur verblijven, waar naartoe u was gevlucht nadat een eerste zaak tegen u was opgestart (gehoorverslag CGVS p. 8). Uw beperkte kennis terzake is weinig overtuigend aangaande de waarachtigheid van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Van een asielzoeker die de ingrijpende beslissing neemt om zijn land te verlaten, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij de feiten die aanleiding hebben gegeven voor zijn vlucht zo duidelijk en volledig mogelijk kan weergeven. Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat u ook in verband met deze zaak enkel een "FIR" (First Information Report) kan voorleggen. Daar deze FIR door de politie werd uitgevaardigd, maakt u opnieuw niet aannemelijk dat deze klacht, gebaseerd op een vermoeden van Rana's vader, daadwerkelijk tot een rechtszaak heeft geleid of zal leiden. Het is voorts bevreemdend te moeten vaststellen dat uit de vertaling van deze FIR blijkt dat Rana's vader stelt dat u in oktober 2008 in het Geneva Camp verbleef, dit terwijl u beweert dit kamp in december 2006 te hebben verlaten. Bovenstaande opmerkingen doen het CGVS besluiten dat uw ingeroepen vrees voor vervolging omwille van deze tweede aanklacht niet geloofwaardig is.

Tenslotte kan er ook maar weinig geloof worden gehecht aan uw beweerde vluchtroute. U verklaarde vanuit Delhi, India een vlucht naar Moskou, Rusland genomen te hebben, maar buiten de kleur van uw paspoort kende u geen enkele andere gegeven van uw reisdocumenten (gehoorverslag CGVS p. 10). U wist wel dat het paspoort uw foto bevatte, maar niet welke identiteit erin vermeld stond (gehoorverslag CGVS p. 10). Daar u een internationale vlucht nam, waarbij identiteitscontroles steeds tot de mogelijkheden behoren, is het niet aannemelijk dat u niet eens zou weten onder welke identiteit of nationaliteit u reisde. Het lijkt er dan ook op dat u Bangladesh op een andere manier dan deze door u beschreven heeft verlaten waarbij wordt vermoed dat u uw echte reisdocumenten voor de Belgische asielinstanties achterhoudt.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Er mag gezien uw weinig geloofwaardige verklaringen getwijfeld worden aan de authenticiteit van uw juridische documenten en de brief van uw advocaat. Hoewel er geloof kan gehecht worden aan uw bewering een Bihari te zijn, hebben verschillende van uw attesten duidelijk een gesolliciteerd karakter en dienen ze enkel om uw ongeloofwaardige asielrelaas te ondersteunen. Uw andere Bihari-documenten (identiteitskaart, attest van SPGRC, rantsoenkaart) mogen aanvaard worden. Uw borgdocument, dat er met slechts één onleesbare stempel en een onleesbare handtekening wel zeer vaag uitziet, mag ook betwijfeld worden. U legde nog verschillende krantenartikels voor waarvan u beweerde dat ze naar u verwezen. Vooreerst dient hierover opgemerkt dat het enkel om fotokopies gaat, waardoor de authenticiteit niet is gegarandeerd. Tevens moest u na lang zoeken in deze artikels toegeven dat u uw naam in de Bengaalse krantenartikels niet kon terugvinden (gehoorverslag CGVS p. 2). In een Engelstalig artikel werd de naam "Babul" teruggevonden, maar dit kan naar veel mensen verwijzen. Uit wat voorafgaat volgt dan ook dat u uw het bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker beroept een in een eerste en enige middel op de *“Schending van artikel 48/3, alsook van artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen”*.

3.2. Verzoeker stelt van Bihari-origine te zijn en bijgevolg staatloos te zijn. Ter staving legt hij een identiteitskaart uitgereikt door het Geneva-vluchtelingenkamp neer alsook een attest van de SPGRC en rantsoenkaart.

3.3. Uit de objectieve informatie die door de Commissaris-generaal aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt echter dat alle Bihari geboren na 1971 of die op dat ogenblik minderjarig waren, *“als Bengaalse staatsburgers worden beschouwd”*. Verzoeker zelf is geboren in 1973, aldus is het niet aannemelijk dat hij staatloos is. Het is bevreemdend gezien zijn voorgehouden profiel en nu verzoeker beweert in een Bihari-kamp *“Geneva camp”* te wonen, dat verzoeker niet op de hoogte was van deze rechtspraak van de Bengalese High Court, die de Bihari eveneens de mogelijkheid geeft te gaan stemmen. Daarenboven merkt de Raad op dat de rechtspraak dateert van mei 2008 en verzoeker verklaarde dat hij pas in oktober 2008 Bangladesh heeft verlaten. Verzoeker houdt in zijn verzoekschrift vol niet op de hoogte te zijn geweest van deze rechtspraak aangezien hij *“gedurende lange tijd ondergedoken”* leefde. Ongeacht de waarachtigheid van zijn onwetendheid, doet dit geen afbreuk aan de gevolgen van die rechtspraak, namelijk dat verzoeker van rechtswege het Bengalese staatsburgerschap verkrijgt en aldus geen statenloze is. Anderzijds maakt verzoekers onwetendheid zijn constante verblijf in een Bihari-gemeenschap twijfelachtig.

3.4. Verzoeker legt ter terechtzitting fotokopieën van twee brieven neer, met name een brief geschreven door diens Belgische advocaat aan de ambassade van Bangladesh te Brussel met de vraag of de ambassade verzoeker kan helpen om de Bengalese nationaliteit te verkrijgen en het antwoord van de Bengalese ambassade. Verzoeker stelt ter terechtzitting dat dit antwoord bewijst dat hij de Bengalese nationaliteit niet kan verkrijgen wat niet het geval is. De ambassade stelt enkel dat de bevoegdheid om te beslissen over de nationaliteit niet bij de ambassade ligt. Verder verwijzen ze verzoeker naar het ministerie van binnenlandse zaken in Dhaka. De brief van de ambassade is algemeen en neutraal wat uiteraard kon verwacht worden nu verzoeker hen onbekend is en het geen overzeese dienst toekomt zich uit te spreken over een nationaliteitsaanvraag. Dit antwoord is hoe dan ook niet in strijd met de objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier.

3.5. Hoe dan ook de CGVS heeft terecht verzoekers asielaanvraag behandeld ten opzichte van Bangladesh, wat verzoeker ook niet betwist. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift enerzijds een gerechtelijke vervolging door de Bengalese autoriteiten en anderzijds vervolging door aanhangers van de Awami League te vrezen. Verzoeker benadrukt dat thans de Awami League aan de macht is en hij *“heeft dan ook terechte vrees dat hij bij terugkeer naar zijn land geen eerlijk proces zal krijgen en niet de nodige bescherming zal genieten van het heersende regime”*.

3.6. Verzoeker vertoont een verregaande desinteresse in zijn juridische problemen. Verzoeker tracht deze onwetendheid te verschonen door in zijn verzoekschrift te benadrukken dat hij *“nooit een opleiding genoot en zijn hele leven in een vluchtelingenkamp woonde”*, dat *“de afhandeling van de juridische problemen voornamelijk via de werkgever”* verliep, hij *“zelf geen vertrouwen meer in het gerecht”* had en hij bovendien ondergedoken leefde. Daargelaten het feit of verzoeker al dan niet op de hoogte moet zijn van de toepasselijke wetsartikelen, is er geen doorgedreven (juridische) kennis nodig om de aanklachten en de voorgelegde juridische documenten in eenvoudige taal toe te lichten. Overigens kan slechts een verregaande desinteresse worden vastgesteld nu verzoeker stelt dat hij niet op de hoogte is van de stand van de gerechtelijke procedure. Minstens had verzoeker zijn vrijlating op borg in 2006 nuttig kunnen toelichten alsook de stappen die zijn advocaat nadien heeft gezet. Aan de neergelegde borgstelling kan geen bewijswaarde worden gehecht nu de stempel van de rechtbank en alle nuttige informatie over de uitspraak van de rechter ontbreekt. Hoe dan ook van een kandidaat-vluchteling die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij hierdoor zijn familie moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten, kan ongeacht zijn scholingsgraad of woonomgeving redelijkerwijze verwacht worden dat hij een minimum aan kennis heeft of minstens interesse vertoont in de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht naar Europa, minstens moet hij concreet weten waarvan hij beschuldigd werd. Bovendien strookt verzoekers bewering aangaande zijn gebrek aan opleiding niet met zijn verklaringen tot de achtste klas school te hebben gelopen (zie gehoorverslag CGVS, p.5). De CGVS stelt terecht dat verzoeker twee FIR's voorlegt waaruit niet kan blijken dat deze geleid hebben tot een gerechtelijke vervolging te meer nu verzoeker verzuimt het originele vonnis neer te leggen, ondanks zijn eerdere belofte tijdens het verhoor. Het is bovendien opmerkelijk dat verzoeker hierover geen contact opnam met zijn advocaat, wat redelijkerwijze verwacht kan worden van iemand die beweerd valselijk beschuldigd te zijn. Bovendien ondergraaft verzoekers onwetendheid over de tweede aanklacht uit 2008, met name de moordaanklacht, zijn geloofwaardigheid nog verder. Zo verklaarde hij het nieuws over deze aanklacht te hebben vernomen van zijn werkgever, geen enkel document over de aanklacht gelezen te hebben, noch een advocaat onder de arm te hebben genomen (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Voor zover verzoeker ten onrechte beschuldigd werd van het plegen van een zwaar misdrijf, is het redelijk te veronderstellen dat hij de beslissing om te vluchten pas nam na kennis van alle feiten en na rijp beraad en overleg. Dat is in casu niet het geval. Verzoekers verklaringen zijn oppervlakkig en komen verzonnen voor.

3.6.1. Ten slotte zijn verzoekers verklaringen over zijn politieke problemen merkwaardig nu verzoeker niet aantoont dat de Bihari betrokken worden in de Bengalese nationale politiek. Zijn verklaring dat hij omwille van zijn werkgever verdacht werd van politieke betrokkenheid kan bezwaarlijk overtuigen of zou minstens verduidelijkt worden moeten zijn tijdens zijn proces. Overigens stelt verzoeker anderzijds dat de Awami league *“illegale zaken”* (drugs en alcohol) deden in het kamp (CGVS-verhoor p.8) en de BNP hiertegen opkwam wat hij niet aantoont. Verzoekers beweringen over een politieke strijd gevoerd door Bengalese politieke partijen in een Bihari-kamp komen verzonnen voor en versterken de ongelooftwaardigheid van verzoekers bewering recent afkomstig te zijn uit een Bihari-kamp.

3.7. Verzoeker maakt hoe dan ook niet aannemelijk dat zijn vervolging in nexu staat met één van de vijf criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. De door verzoeker aangehaalde feiten, met name gewelddaden, wapendracht en moord, zijn in wezen gemeenrechtelijk van aard. Verzoeker verklaarde zelf niet betrokken te zijn bij politiek en zijn problemen met Awami League aanhangers zijn niet aannemelijk gemaakt (zie gehoorverslag CGVS, p.7). Verzoekers verklaringen zijn onvoldoende om de achterliggende redenen van in beschuldigingstellingen aan te tonen. Aldus maakt hij niet aannemelijk dat -voor zover deze waarachtig zijn- de klachten ongerechtvaardigd zijn en bovendien belet niets hem ervan deze aan te vechten voor de nationale Bengalese rechter, desnoods in beroep. Verzoeker toont niet aan dat een eventuele gerechtelijke vervolging ook een vervolging in vluchtelingrechtelijke zin inhoudt.

3.8. Wat betreft de getuigenissen van de advocaat en van de 'Local Relief Committee', deze hebben geen officieel karakter zodat hun bewijswaarde slechts relatief is en ze aldus niet voldoende zijn om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Bovendien is de brief van zijn advocaat strijdig met verzoekers verklaringen tijdens het verhoor. Hij beweerde immers geen contact te hebben met zijn advocaat (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), terwijl in de brief van zijn advocaat staat dat beiden elkaar persoonlijk kennen. Bovendien vertonen beide brieven een opvallend gelijkaardige schrijfstijl, met onder andere identieke zinnen, terwijl beide brieven van verschillende

instanties uitgaan. De neergelegde stukken komen dan ook voor als complaisancestukken gemaakt voor onderhavige procedure.

3.8.1. De voorgelegde krantenartikelen zijn niet voorzien van (eensluidend verklaarde) vertalingen en worden aldus niet in overweging genomen. Bovendien merkt de Raad op dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en algemene artikelen dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

3.9. Tot slot stelt de Raad vast dat verzoeker zijn reisweg niet adstrueert. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij ongedocumenteerd via Moskou kon reizen en hij was hoe dan ook in het bezit van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk. Verzoekers verklaringen inzake zijn reisweg kunnen evenmin overtuigen. Verzoeker kent de identiteitsgegevens niet die vermeld werden op het valse paspoort waarmee hij de douane passeerde. Hij weet enkel dat zijn foto aan het valse paspoort met een blauwe kleur werd gehecht (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Verzoeker gaat voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te hebben te kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. In casu brengt dit bijkomende twijfel over verzoekers staatloosheid. Verzoeker toont niet aan in een Bihari-gemeenschap te zijn opgegroeid en hij maakt geen illegale reiswijze aannemelijk zodat hij een reisdocument had waaruit een eventuele nationaliteit of staatloosheid kan blijken.

3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn -quod non-, toont hij niet aan dat deze onterecht is, noch dat hij geen beroep kan aantekenen, noch dat hij hiervoor een reëel risico op ernstige schade zal oplopen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK